

Св. Григорій, епископъ въ Ниссѣ, и братъ на Св. Василія Великій бѣше единъ отъ по-главы-ты дѣатели на Вторыя Вселенскы Сѣборъ. Ораторскы-ты негови съчиненія сѣ много живы, ясны и приятны, а догматическы-ты, отъ кои-то по-забѣлѣжителны сѣ: 12-тѣ му слова противъ Евномія, и Катихизисъ-тѣ сѣ глѣбокомысленны и остроумны; нѣ въ тѣхъ той повече-то е философъ, отъ колко-то Богословъ; сякой прѣдмѣтъ тамъ ся разяснява спроти разсѣдѣка и негови-ти начяла, и въ сякой случай ся виикнува въ связскѣ-тѣ и значеніе-то на открыты-ты истины.

Св. Кириллъ, епископъ въ Іерусалимъ, ся отдалѣчявалъ нѣколко нѣхти прѣзъ борѣж-тѣ съ Арианы-ты отъ свое-то святителско сѣдалище. Негово-то имя е прочюто по опазены-ты му за насъ (23) огласителны бесѣды, камъ-то сичкы, кои-то ся готвятъ да ся крѣстятъ, както и камъ-то новоокрѣстены-ты. Въ тѣхъ той излага съ еднѣ неподражаемѣ простотѣ, яснотѣ и пълнотѣ ученіе-то на вѣрж-тѣ, точно нарядено по членове-ты на старыя Символъ, разяснява още и обряди-ти на Св. тайнства.

Св. Ефремъ Сиринъ ся родилъ въ околности-ты на Низибіжъ отъ родители бѣдны, и отъ младины ся отличяваше още по распаленый-тѣ си характеръ. Провидѣніе-то го отрядило да стане отпшльникъ, а Св. Василій пѣжъ го направилъ диаконъ, и искалъ да го рѣкоположи и епископъ, нѣ той ся отказалъ отъ тѣзи честь, като ся приправилъ на полудѣлъ. Св. Ефремъ, прѣименованъ отъ свои-ты съотечественници още и Сирскы пророкъ, първо и прочютъ, като тълковникъ на Св. Писаніе, зашто-то добрѣ познаваше нѣсамо Сирскыя и Еврейскыя языкъ, ами още бѣше за-своилъ и источны-ты обычяи; второ, — като черковень ораторъ; него-вы-ты слова ся отличяватъ по много-то картины и прѣносны изрѣченія, дышать еднѣ сѣрдечнѣ топлинѣ, сякогы сѣ живы, силны и свѣрѣменно кроткы; по-главный имъ прѣдмѣтъ е: покаяніе-то, за смърть-тѣ и сѣда, страхъ Божій, внимаваніе-то камъ-то самага себе и смиреніе-то. И сичкы-ты сѣ проникнѣты отъ едно глѣбоко сѣкрушително чувство за самага него, при кое-то му текли, отъ пълно-то съ любовь камъ-то Господа сѣрдце, сызы-ты като рѣка. Трете, той е и пѣснописецъ. Като видѣлъ, какъ Едескы-ту жители ся плѣнятъ отъ музыкѣ-тѣ и пѣяніе-то на еретическы-ты съборища, той състави пѣсни, научилъ нѣколко момичета да гы пѣжтъ, на гы събиралъ въ храма на клироса по праздници-ты. Сичкый градъ тогава оставилъ еретици-ты, и начиналъ да ся стичя, за да гы слухя.

Бл. Іеронимъ родомъ отъ Стридонъ (330 г.), до прѣдѣли-ты на Паноніжъ и Далмаціж, блѣ сынъ на богатъ, нѣ строго благочестивъ дворянинъ, кой-то го испратилъ въ Римъ, да ся учи, и ревностно изучилъ тамъ философѣж-тѣ, както и Римскѣ-тѣ и Грьцкѣ-тѣ словесность, а за да си довърши наукѣ-ж, той намыслилъ да иде въ Галліжъ и на Истокъ. И тамъ въ Антиохіжъ ся разболѣлъ, — втреслого, па сѣнувалъ слѣдущыя сѣнь. «Явими ся» казва, «че мя заведохъ на сѣдѣ, и тамъ мя попытахъ, отъ каквѣ съмъ вѣржъ; азъ имъ отговорихъ, че съмъ Христианинъ, нѣ прѣдсѣдатель-тѣ на сѣдилище-то ми рече: лѣжешъ ны, ты не си Христианинъ, ами Цицеронианинъ: дѣто ти е имотъ-тѣ, тамъ ти е и сѣрдце-то.» Іеронимъ напустижъ тогава свѣтскѣ-тѣ литературѣ, и ся заговилъ да изучи напълно Св. Писаніе. Оттегленъ въ дивж-тѣ Сирскѣ